

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2945/2019
17.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Иван Ристић адвокат из ..., против тужене ББ АД ..., чији је пуномоћник Бранислав Томашев, адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 97/19 од 08.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 97/19 од 08.07.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви странака за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину П1 265/18 од 24.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиоца којом је тражио да се поништи решење о престанку радног односа отказом уговора о раду од 20.09.2017. године као незаконито и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима, као неблаговремена. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 52.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж1 97/19 од 08.07.2019. године, ставом првим изреке, потврђено је решење Основног суда у Параћину П1 265/18 од 24.01.2019. године у ставу другом и трећем изреке и жалба тужиоца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке одлучено је да се не досуђују трошкови одговора на жалбу.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. и члана 374. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца.

Испитујући правилност побијане одлуке, у смислу члана 408. у вези члана 420. став 1. и 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до неправилне примене неке од одредаба Закона о парничном поступку, због чега нема ни битне повреде одредбе парничног поступка из члана 374. став 1. тог закона на коју се ревизијом указује.

Оцењујући благовременост поднете тужбе, нижестепени судови су правноснажно одбацили тужбу као неблаговремену, с обзиром да је решење о престанку радног односа уручено тужиоцу дана 25.09.2017. године, а да је тужбу поднео 15.01.2018. године, односно по протеку рока од 60 дана из члана 195. став 2. Закона о раду.

Правилно су нижестепени судови поступили када су одбацили тужбу тужиоца као неблаговремену.

Одредбом члана 195. став 1. Законом о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05...113/17) прописано је да против решења којим је повређено право запосленог или када је запослени сазнао за повреду права, запослени, односно представник синдикада чији је запослени члан, ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом. Ставом 2. истог члана прописано је да је рок за покретање спора 60 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права.

Наведени рок из члана 195. Закона о раду јесте преклузивни рок чијим се истеком губи право на правну заштиту и на исти се не примењују правила о прекиду и застоју рокова. Имајући у виду чињеницу да је тужиоцу решење о престанку радног односа отказом уговора о раду уручено 25.09.2017. године, те да је тужбу поднео 15.01.2018. године, то су нижестепени судови правилном применом одредбе члана 195. став 2. Закона о раду одбацили тужбу као неблаговремену.

Наводи тужиоца да је за повреду права сазнао тек када је одлука Привредног апелационог суда Прж 453/17 од 24.11.2017. године објављена на огласној табли Привредног суда у Крагујевцу, те да је од тада почео да тече рок за подношење тужбе прописан одредбом члана 195. став 2. Закона о раду није основан. Ово из разлога што се објављивање наведеног решења којим је поништено решење о отварању стечаја на електронској табли суда не може сматрати даном сазнања за повреду права запослених, већ се као дан сазнања за повреду права има узети дан када је тужилац као запослена примио побијано решење о отказу уговора о раду, односно дан 25.09.2017. године.

У погледу ревизијских навода да је решење донето уз битну повреду одредбе парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 94. Закона о парничном поступку, а из разлога што је тужени на рочишту заступан од стране адвоката који није имао уредно пуномоћје, Врховни касациони суд указује на то да је тужилац исте наводе изнео и у жалби на првостепено решење, да су ови

наводи цењени од стране другостепеног суда на правилан начин, па их и овај суд у потпуности прихвата, без даљег образлагања у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Имајући наведено у виду, на основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлука о захтевима странака за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у другом ставу изреке, донета је применом чланова 153. став 1., 154. и 165. став 1. ЗПП. Тужилац није успео у поступку по ревизији и зато нема право на накнаду трошкова тог поступка, док трошкови туженог за састав одговора на ревизију по оцени Врховног касационог суда нису били потребни за вођење ове парнице.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић